

3. Význam prinášania ovocia (2. časť)

Povolani prinášať ovocie

a) Klúčové verše z Písma

J 15,1-17

Mt 25,14-30

J 12,24

Ko 1,10 R 7,4

Mt 3,10

Mt 7,16-20

Jr 17,7-8

b) Úvod

Cielom učenictva je prinášanie ovocia. Rast v posvätení a v daroch má vyústiť do efektívnosti pre Božie kráľovstvo. Prinášanie ovocia podporuje aj náš vlastný rozvoj. Ten, kto je trvale produktívny, bude zdravý a bude mať správnu motiváciu vo svojom chodení s Bohom. Stagnácia totiž prináša frustráciu a tá potom vedie k nedostatočnému prinášaniu ovocia. Duch Svätý nám bol daný, aby sme donášali ovocie Bohu. Svojou ochotou a podriadenosťou mu vytvárame priestor, aby konal, alebo mu v tom neposlušnosťou a tvrdohlavosťou zabraňujeme (Lk 12,21). Božím zámerom je, aby celý náš život, v každej oblasti oplýval, prinášal ovocie pre náš vlastný úžitok, ale aj pre Božiu slávu. Ježiš povedal, že ľudí je možné spoznať po ich ovoci (Mt 7,16-20). Najčastejšie príčiny nenesenia ovocia sú v oblastiach nášho osobného a citového života. Pokiaľ si v týchto oblastiach neurobíme poriadok, budú nás ovládať vnútorné boje a strach.

c) Štyri hlavné oblasti, s ktorými sa potrebujeme vysporiadať, ak máme prinášať ovocie a dosiahnuť niečo pre Boha

1. Jasne porozumieť viere

Učeník je človek, ktorý sa zaviazal, že bude neustále žiť podľa Ježišových slov. Aby to dosiahol, potrebuje otvorenosť a porozumenie duchovných právd. Toto možno dosiahnuť cez skutočné poznanie Písma, a to nielen intelektom, ale aj srdcom. Spoznávanie Písma ti pomôže rozoznať pravdu od nepravdy, poznať čomu veríš, a prečo tomu veríš i efektívne konať evanjelizačnú prácu. Nepotrebuješ k tomu nevyhnutne absolvovať kurz teológie, pretože máme zaslúbenie, že Duch Svätý bude vyučovať všetkých, ktorí chcú vedieť viac o Božích hĺbkach (1K 2,9-16). Toto platí aj pre náš každodenný život. Viera, ku ktorej sme boli povolani, nás oslobodí od zbytočnej nadvlády našich citov a pocitov. Pevná viera je zdrojom veľkej duchovnej sily. To znamená, že keď sa pridáme k úžasným právd Písma a osvojujeme si ich, budeme mať základy pre život, ktorý je oveľa stabilnejší a pevnejší než naše pocity a okolnosti.

2. Celistvosť nášho života

Naše životy sú ako batérie do auta. Skladajú sa z viacerých článkov. Aby mohla batéria dobre fungovať, každý článok musí byť v poriadku. Ak sú čo len jeden alebo dva články zničené, ovplyvní to funkciu celej batérie. S naším životom je to tak isto. Duchovná zrelosť sa týka každej oblasti nášho života. Nie je dobré klásť veľký dôraz na duchovné oblasti bez toho, aby sme si uvedomovali, že Ježiš musí byť Pánom celého nášho života. Duchovná sila súvisí s dôverou. Nemôžeme sa cítiť istí pred Bohom, keď vieme, že určitá oblasť nášho života je v protiklade s ostatnými usernameami (1J 3,21-22).

3. Disciplína v živote a v hospodárení s časom

Väčšina ľudí premrhá množstvo času a energie jednoducho preto, lebo sa neučí hospodáriť s časom a efektívne ho využívať. Nepotrebujeme sa stať otrokmi času a určitého spôsobu myslenia, skôr si potrebujeme klásť otázku, aký je zmysel nášho života a ako využiť náš čas. Potrebujeme žiť v Bohom danej duchovnej disciplíne (2Tm 1,7). Nedostatok duchovnej disciplíny znamená, že žijeme pod nesprávnym druhom tlaku a že sme si jasne nestanovili svoje životné priority. Takýto stav má za následok duchovné neuspokojenie a stratu duchovnej vitality.

4. Duchovné ciele a ich naplnenie

Vo svojom živote si potrebujeme stanoviť ciele a vedieť, čo je zámerom našej služby pre Krista (Fp 3,12).

d) Prekonanie samého seba

Aby sme boli pre Boha efektívni, potrebujeme vedieť, kde sa nachádzame. Potrebujeme spoznať, čo na nás vplýva, v ktorých oblastiach potrebujeme poznať Kristovu moc, a okrem toho, ktoré reakcie a odpovede máme zmeniť z negatívnych na pozitívne. Vtedy budeme schopní konať slobodne, bez strachu a bez obáv z toho, čo si o nás budú myslieť druhí.

e) Traja nepriatelia osobnej slobody a efektívnosti pre Boha

1. Strach

Strach je ten najväčší nepriateľ, ktorý má nespočetne veľa podôb.

"V láske niet strachu, a dokonalá láska vyháňa strach, lebo strach má v sebe trest, a kto sa bojí, nie je dokonalý v láske."

(1J 4,18)

V tomto verši z Písma sa hovorí o nesebeckej, obetavej, láske "agapé", ktorou nás Boh vyslobodil zo zovretia strachu. Strach je tiež rodným bratom neistoty. Jedným z najbežnejších faktorov, ktoré nás okrádajú o efektívnosť v našej službe, je porovnávanie sa s ostatnými, čo vzbudzuje nenávisť, nepokoj a neistotu vzhľadom na vlastnú službu (2K 10,12). Existuje aj taký druh porovnávania, ktorý nás môže stimulovať a viesť k väčšej efektívnosti. Je založený na dôvernom pochopení svojho vlastného života a služby v Pánovi, kde na druhých hľadíme s otvorenosťou a vďačnosťou a snažíme sa poučiť z ich vlastných skúseností.

2. Pýcha

Základným princípom nášho života a služby musí byť zlomenosť, pretože satan si v úspešnom živote a službe môže nájsť možnosť uspokojovať telo. Pýcha otupuje duchovný zrak a zatvrdzuje srdce. Vedie k strate duchovnej citlivosti a my sa uzatvárame pred Bohom. Nielen to, stávame sa aj slepými k potrebám iných. Biblická pokora neznamenaá nečestný postoj, ale znamená otvorenosť k Bohu aj k ostatným. To je charakteristický znak pokory a poddajnosti, ktoré sú opakom pýchy a povýšeného ducha (Pr 6,16-19). Aj napriek akémukoľvek duchovnému obdarovaniu, môže byť celý potenciál a ovocie týchto darov

znehodnotené, ak máme nesprávny postoj. Boh jedná s pýchou iba jediným spôsobom: odporuje jej. Práve tento hriech priviedol satana alebo Lucifera k pádu a následne ku všetkým hriechom, ktorými bolo ľudstvo nakazené. Pán Boh nezľahčuje význam pýchy, a preto jej vždy odporuje (1P 5,5-6).

3. Nestálosť, nedôslednosť

Je to nedostatok spoľahlivosti. Ak meníme smer podľa každého vetra, ktorý zavanie, a prispôbujeme mu svoje princípy a postoje, ľudia okolo nás nevedia, čo od nás môžu očakávať. Budí to v nich veľkú neistotu, ktorá vyúsťuje do straty dôvery vo vzájomných vzťahoch. Ak má byť naša práca s ľuďmi a pre ľudí efektívna, je potrebné, aby sa na nás mohli vždy spoľahnúť, dokonca aj vtedy, keď s nami nesúhlasia. Božím zámerom je, aby naše srdcia a životy boli bezúhonné a zrelé. Tri najdôležitejšie potreby pre efektívne a plodné vedenie sú: bezúhonnosť, pokora a viera. Vodcovia musia byť prístupní ľuďom. Ich životy musia byť ako list, ktorý sa dá čítať; ostatní musia chápať pohnútky ich konania a správania sa. Najplodnejšie sú životy tých ľudí, ktorí nielen učia princípy, ale ich aj každodenne uplatňujú. Aby sme boli efektívni, potrebujeme poznať svoje obdarovanie a povolanie a necítiť sa v nich neistí.

Pokorný človek je človek, ktorý podriadil svoju vôľu Božej vôli. Vidí sa vo svetle Božieho povolania a vo svetle svojej skutočnej pozície v Kristovi. Tajomstvo pravej pokory je otvoriť sa Bohu, aby v nás a v našich životoch mohol urobiť, čo chce (2Pa 16,9).

Plodíme to, čím sme: toto je najdôležitejší princíp prinášania ovocia. Ak máme slabý charakter, plodíme morálnych slabochov, ktorí nie sú o nič pevnejší než my sami. Ak žijeme v strachu z iných alebo v strachu, ktorého pôvod nevieme definovať, ale je motivujúcim faktorom nášho života, potom budeme tento strach a obavy produkovať aj v životoch ľudí, s ktorými sa stýkame (bude to vlastne ovplyvňovať aj to, s kým sa stýkame). Nemôžeme viesť iných k viere, pokiaľ my sami nie sme ľuďmi viery. Korene plodnosti sú priamo v nás, preto sa musíme otvoriť Bohu. Potrebujeme dovoliť Duchu Svätému, aby nás skúmal a očisťoval od každého zlého motívu, od každej pochybnosti a strachu, od nestálosti a nedôslednosti, ktoré sú charakteristickými črtami nášho ľudského snaženia. Musíme si usporiadať svoje vlastné životy, aby sme mohli vyhovieť požiadavkám života a služby, ktoré na nás kladie Boh.

Potrebujeme mať Božiu víziu pre svoj život. Niektorí ľudia ju nikdy nezískali, pretože ich vlastný vnútorný život sa nedostal do takého stavu, kedy by ju mohli počuť alebo prijať. Ich duchovná nezrelosť im neumožňuje, aby boli vedení vpred k naplneniu svojho životného cieľa. Vízia môže určovať prípravu do života. Potrebujeme dovoliť Bohu, aby sa s nami zaoberal a uschopnil nás naplniť víziu, ktorú pre nás pripravil. Ak vidíme, čo chce Boh urobiť s našimi životmi, vidíme tiež, čo je v nás nutné zmeniť, aby sa Boží zámer stal realitou.

Ak chceme prinášať ovocie v oblasti, do ktorej nás Boh povolal, musíme prijať jeho výzvu. Aby sme mohli prinášať ovocie, nemusíme byť obdarovaní v každej oblasti. Chvála Bohu za to, že môže napraviť, a aj napraviť všetky nedostatky našej prirodzenosti, aby sme mohli oveľa rozhodnejšie konať jeho vôľu (Jk 1,5).

Prinášaním ovocia sa stávame tým, čím máme byť v Kristovi. Úplne sa otvárame Duchu Svätému a dovoľujeme mu, aby sa v moci kríža vysporiadal s negatívnymi oblasťami nášho života. Našu vôľu a ľudské slabosti podriaďujeme Pánovi, aby nás mohol pretvoriť na dokonalejšie nádoby, ktoré sú pripravené, aby ich použil (2Tm 2,20-21). V našom živote potrebujeme vytvoriť priestor pre Božie slovo a Boží zámer.

f) Zmena polarity (zamerania)

Podstatná časť tajomstva nesenia ovocia spočíva v tom, že sa naučíme, ako reagovať na ťažkosti a problémy, ktoré prichádzajú do nášho života (ako narábať s negatívnymi a ako reagovať na pozitívne). Ak máme prinášať ovocie, potrebujeme sa naučiť, ako máme v živote jednať a využiť všetko, čo sa nám príhodí, pre Božiu slávu. Potrebujeme sa naučiť, ako sa vysporiadať s úspechom, aj s neúspechom, aby satan nemal príležitosť vstúpiť do nášho života cez pýchu. Pýcha obracia vieru v trüfalosť, ktorá sa stáva motiváciou našej práce a služby. Preto aj úspechy musia zomrieť pod golgotským krížom, aby sme zostali ničím a aby nás Boh mohol použiť (Fp 4,11-13).

g) Sedem oblastí, v ktorých sa potrebujeme naučiť, ako v nich rásť

1. Skľúčenosť, depresia

Skľúčenosť ovplyvňuje v rôznej miere každého z nás. Najväčšia skľúčenosť často prichádza vzápätí po duchovnom víťazstve alebo úspechu, keď sú všetky naše vnútorné zdroje vyčerpané a sme zraniteľní. Prináša so sebou nesprávne poradie hodnôt a my strácame Boží pohľad na veci, a dokonca prestaneme byť realistami aj v ľudskom poňatí.

Skľúčenosť spôsobuje únik od našich skutočných povinností a môže viesť k sebalútosti. Sebalútosť je jednou z najdeštruktívnejších síl ľudskej prirodzenosti. Zahalí nás oblakom temnoty, cez ktorý nie sme schopní vidieť realitu. Ochromuje našu zodpovednosť za iných, duchovne a často aj fyzicky nás paralyzuje.

Skľúčenosť spôsobuje, že strácame reálny pohľad na veci. Keď sme skľúčení, potrebujeme povzbudenie od Pána. Preto musíme upriamiť svoj zrak na Boha a začať vidieť veci jeho očami.

2. Porovnávanie

Pánovi neslúžime vo vákuu. Sme časťou Kristovho tela, preto sme úzko zviazaní s ostatnými, ktorí slúžia Pánovi svojimi darmi a svojím vlastným spôsobom. Mali by sme sa radovať, že Boh vo svojej nekonečnej múdrosti vybral rôznych ľudí a uschopnil ich, aby rozličnými spôsobmi slúžili v jeho kráľovstve. Často však máme v srdci bolesť, pretože máme pocit, že sme neschopní, nedostatoční. Takže namiesto toho, aby sme o druhých hovorili pozitívne, stávame sa kritickými, nič sa nám nepáči a na všetkom hľadáme nejaké nedostatky. Tie nás nebudujú, ale naopak, ťahajú dolu.

"Železo sa ostrí železom, a človek ostrí tvár svojho blížneho."

(Pr 27,17)

Aby sa dialo všetko tak, ako má byť, potrebujeme urobiť tri veci:

- Spoznať jasne, k čomu nás Pán povolal a podľa toho žiť. (Žiť v povolaní niekoho iného je veľmi nebezpečné.)
- Odpočívať v Božej moci s vedomím, že ak v tebe Boh nedokoná svoje dielo, nikto iný to neurobí.
- Tešiť sa z úspechov iných a zamerať sa na to, čo je pozitívne.

3. Sklamanie

Sklamanie často pochádza z neuskutočnených túžob a nádejí nášho srdca. Vedomie neúspešnosti môže mať katastrofálne následky na efektívnosť služby. Sklamanie môže prameniť aj z toho, že sme si o životoch iných urobili určité predstavy, ktoré sa nenaplnili. Mali by sme dovoliť, aby sa sklamanie stali terénom, kde sa "dokáže" naša viera. Keď vyprchá rozhorčenie a hnev, sklamanie sa stáva prečisťujúcim ohňom, ktorý spáli naše osobné túžby a predstavy, aby už neboli zdrojom ďalšieho sklamania (2K 4,16-18).

4. Tlak

Potrebujeme si uvedomiť, že každá reálna služba nesie so sebou primeranú mieru zodpovednosti. A zodpovednosť prináša tlak. Ak zaujmeme k tlaku nesprávny postoj, rozdrťí nás. Tlak určitej potreby alebo zvláštneho činu viery sa môže ukázať buď ako úžasný stimul, alebo sa môže stať ťažkým bremenom. Správny tlak nás pohne k skutkom. Ak sa podujmeme konať ich v Božej moci, môže byť pre nás veľmi produktívny (Jk 1,2).

Ak máme prinášať ovocie, zvlášť v prospech iných, môžeme rozvíjať dar poznania správneho a škodlivého tlaku. Schopnosť prijať, čo je správne, a zbaviť sa všetkého, čo je zlé. Tlak pestuje trpezlivosť, ktorá je absolútne nevyhnutná pre dobu, v ktorej žijeme, pretože rozvíja kapacitu pre našu prácu na Božom diele.

Tlak je ukazovateľom našej kapacity, a keď sa s ním správne narába, môže podporiť jej rast. Odhaluje slabosti nášho života a osobnosti, aby sme si ich uvedomili, prv než by nám spôsobili ťažkosti a aby sme podnikli nevyhnutné kroky k zmene. Problémy prichádzajú vtedy, keď sme pod nesprávnym tlakom. Stáva sa to vtedy, keď prijímame úlohu alebo pozíciu, pre ktorú sa nehodíme, a do ktorej sme ani neboli povolani. Satan sa postará, aby sme situáciu posudzovali iba svojím ľudským zrakom, a tak namiesto toho, aby sme prácu v pokoji prijali a konali podľa Božej vôle, staneme sa objektom požiadaviek a tlakov, ktoré nikdy neboli Božím zámerom pre náš život.

Naše dary a schopnosti sa pod tlakom brúsia a leštia. Vieme, akí sme leniví a ako dlho nám trvá, kým sa pozbierame a ideme kamkoľvek chce Pán. On pozná ten najlepší spôsob, ako nás podnietiť, aby sme išli a konali v Božej moci.

5. Nezhoda

Raz niekto povedal: "Prispôsobenie správania sa v organizácii je podstatné, prispôsobenie spôsobu myslenia je tragické." Ako môžu ísť dvaja spolu bez toho, aby sa zhodli? V službe je potrebná základná zhoda v duchovných myšlienkach a prístupoch. Avšak lojalita nemusí nevyhnutne znamenať vzájomnú zhodu v každom detaile. Duchovné vedenie nevyžaduje tento druh zhody, bolo by to duchovné diktátorstvo. V kútiku srdca každý z nás chce, aby s nami každý a vždy súhlasil, ale to sa stáva zriedkavo. My, ako jednotlivci, nevlastníme všetku pravdu a schopnosti. Tvorivý konflikt je veľmi produktívnym prvkom v rozvoji nášho vlastného myslenia a služby. Prostredníctvom tlaku prístupov a predstáv druhých sa naše vlastné zmyšľanie a prístupy buď upravujú, alebo potvrdzujú. Keď sa potvrdia, sú stále jasnejšie a pevnejšie voči zdanlivému konfliktu. V každom prípade by sme mali byť natoľko zrelí, aby sme to nepovažovali za konflikt. Samozrejme, existujú hranice, za ktorými rozdiely už nie sú tvorivé, ale vedú skôr k boju medzi skupinami ľudí než k užitočnej diskusii.

6. Klebety, ohováranie a nedorozumenie

Klebetný jazyk môže spôsobiť druhej osobe veľké poranenia. Niektorí ľudia príliš veľa hovoria a nemyslia na to, že môžu spôsobiť škody, ktoré, žiaľ, už nebude možné napraviť. (Pr 18,8; Pr 16,28; Jk 3,6). Musíme sa veľmi rýchlo naučiť, že:

- V nebeskom kráľovstve nie je žiaden kurz sebaobrany. Nie je dobré "dostať sa na koňa" a pokúšať sa viesť pochybnú obranu. Ak reagujeme tak, že hneď vybuchneme, sme v nebezpečenstve, že utrpíme dvojnásobnú porážku, pretože stojíme zoči-voči zlu, ktoré pochádza priamo z hĺbín pekla. Je tragédiou, že toto zlo preniklo do celého Kristovho tela.
- Potrebujeme poznať, kedy vec nechať tak, a kedy sa ňou začať zaoberať a konfrontovať ju s pravdou. Niekedy môže byť úmysel správny a my potrebujeme dar rozlišovania v Duchu Svätom, aby sme postrehli rozdiel medzi tým, čo je správne, a čo nie. Stáva sa, že klebety je založená iba na neinformovanosti. Vtedy stačí málo k tomu, aby sa veci dali do svetla a aby sa všetko napravilo.
- Potrebujeme dovoliť, aby aj bolestivé slovo stimulovalo náš vlastný život a konanie. Kritika má v sebe často aj zrnko pravdy, takže sa z nej môžeme aj niečo naučiť.

Toho, ktorého život a srdce je v Božom pokoji, klebety nemôžu zničiť a iba veľmi zriedkavo sa stáva, že ho znepokoja. Ak vieš na čom si, máš otvorený vzťah s Bohom a vieš, že je všetko v poriadku, nemáš sa čoho obávať.

"A Boží pokoj, ktorý prevyšuje každú chápanosť, uchráni vaše srdcia a vaše mysle v Kristovi Ježišovi."

(Fp 4,7)

7. Zranenia a osobné problémy

Zranenia môžu viesť k ťažkému zdrteniu ducha.

"Mužný duch znáša svoju nemoc, ale zroneného ducha kto unesie?" (Pr 18,14)

Pán chce, aby sme práve v takýchto situáciách všetko uvalili na neho. Aj na tú najhlbšiu potrebu nášho ducha zostáva tá istá odpoveď. Otec pozná nášho ducha, pretože ho stvoril. Vie, ako s ním narábať, ako

ho uzdraviť a ako ho opäť prinavrátiť späť k životu. Vie, ako vyliať svoj balzam do našich srdc a nedovoliť, aby sme upadli do sebalútosti. Jeho ruka je milujúca a silná.

"Na neho zložte všetky svoje starosti, lebo on sa o vás stará."

(1P 5,7)

h) Otázky a námety k diskusii

1. Aký je výsledok života, ktorý neprináša ovocie?
2. Vieš, čomu veríš, a prečo tomu veríš?
3. Sú niektoré oblasti tvojho života vo vzájomnom rozpore?
4. Čo zaberá väčšinu tvojho času? Si dobrý správca svojho času?
5. Oberá ťa strach o efektívnosť v službe pre Pána v niektorej oblasti života?
6. Môžu sa ľudia na teba spoľahnúť a vedia, na čom s tebou sú?
7. Aby si sa dozvedel, čo je v tube zubnej pasty, budeš ju stláčať. Čo nájdu ľudia v tvojom vnútri, keď budú na teba vyvíjať tlak?
8. Ak je pravda, že plodíme to, čím sme, čo je to v tvojom prípade?
9. "V ťažkej situácii silná osobnosť prospieva", je vhodné motto pre Ježišovho učeníka. Môžeš povedať, že práve teraz žiješ podľa tohto motta?
10. Ako sa vysporiadávaš so sklúčenosťou, porovnávaním, sklamaním, tlakom, nezhodou, klebetami, ohováraním, neporozumením, zraneniami a osobnými problémami? Pouvažuj o každom osobitne.

i) Zhrnutie a aplikácia

1. Ježišov učeník by mal prinášať ovocie.
2. Aby sme mohli prinášať ovocie, potrebujeme jasne porozumieť viere, usporiadať si život a stanoviť si duchovné ciele.
3. Strach, pýcha a nestálosť sú tri hlavné oblasti, kde musíme zvíťaziť, ak chceme prinášať ovocie.
4. Ak chceme prinášať ovocie v tom, k čomu nás Boh povolal, musíme žiť životom, ktorý zodpovedá požiadavkám učeníctva.
5. Ovocie prichádza vtedy, keď sa naučíme Božím spôsobom reagovať na ťažkosti a problémy nášho života.
6. Nesmieme umožniť satanovi, aby v nás pôsobil cez zranenia, sklúčenosť, sklamania, klebety a porovnávanie.
7. Ako Ježišovi učeníci sme ako letorasty na viniči - Ježišovi Kristovi (J 15,1-17). Úlohou letorastu je nieť ovocie. Letorast sa nikdy nenamáha, aby to robil, ale jednoducho zotrváva na viniči. Vinič mu dodáva životodarnú miazgu, ktorá do neho prúdi a on môže nieť ovocie. Ak budeme zotrvávať v Ježišovi, stáť blízko pri ňom, ak nebudeme od neho utekať a nebudeme robiť podľa seba, vtedy spôsobí, aby do nás prúdila životodarná miazga Ducha Svätého a aby sme mohli nieť ovocie. Ovocie nesieme v prvom rade pre nášho nebeského Otca, ktorý je naším záhradníkom. Ono nepozostáva len zo spasených, uzdravených a oslobodených duší, ale aj z prejavov ovocia Ducha v našom živote (Ga 5,22-23). Keď ostatní budú vidieť takéto ovocie, pritiahne ich to ku Kristovi. "Môj Otec je oslávený tým, že prinášate veľa ovocia a stanete sa mojimi učeníkmi" (J 15,8).